

Verslag marathon Ballon d'Alsace

12 juni 2005

Aan alle lange afstandslopers van Oudenaarde zou ik zeggen doe het eens in je leven de marathon van Ballon d'Alsace. Deze marathon is opgenomen in de 25 mooiste van de wereld. Wel ik kan me niet inbeelden waar het nog mooier is!

Vrijdag 7 uur 's morgens. Marc Vanmaldegem en vrouw komen me thuis ophalen. Richting Ronse gaan we bij Luc langs die ons zal escorteren op zijn moto tot in Frankrijk. We komen toe in Metzeral rond 17uur. Veel tijd hebben we daar niet, want we worden in Colmar verwacht waar onze Franse vrienden zorgen voor een verrassingsfeest. Ze slagen daar perfect in.

Zaterdagmorgen besluit ik wijselijk in het dorpje te blijven, beetje loslopen en wat wandelen en rusten. Morgen wacht immers een zware marathon en ik heb er mijn zinnen op gezet. Natuurbonk Marc heeft al dat rusten niet nodig en gaat met vrouwtje en co Strassbourg gaan verkennen. 's Avonds bereid ik spaghetti voor de marathonlopers in de plaatselijke keuken met zuivere american, want vettig gehakt dat kennen ze in Frankrijk niet. We vernemen bij het avondmaal dat de auto van Marc en hetgeen erin zat in de smaak gevallen was bij enkele Fransen. Spijtig dat dit gebeurde; begon er bijna van te wenen toen ik naar Marc z'n vrouw keek. Al haar mooie cd's weg.

Zondagmorgen opstaan om 5u30, ontbijt, 't was eigenlijk een ruilbeurs, iedereen had wel iets mee. Voor bananen kon je bij mij terecht, maar iemand die me goed kent, weet dat ik een zwak heb voor dat gele fruit.

Toegekomen in Masevaux worden we met de bus naar de start gevoerd: Col du Hunsruck. We starten op 748m hoogte en lopen tot 1186m hoog. Zwaar, zeer zwaar en gevaarlijk. Stenen, stenen en nog eens stenen, maar in de enkele weiden waar we lopen staat bier te wachten. Wie kan daar niet aan weerstaan? Marc natuurlijk rotsvast overtuigd dat dit nog altijd de beste sportdrink is. Heb het beetje moeilijk wanneer ik voor de tweede keer de grond kus, mijn knie is gezwollen en er staat een bult op mijn arm. De controleposten zijn de max. Vriendelijke mensen, super bevoorrading. Laatste 6km gaan lichthellend, heb gezelschap van een langharige Zwitser en lopen aan 4min10 per kilometer richting aankomst. 't Voelde super, we passeerden atleten die toen bijna niet meer konden gaan. Toen ik de boog van de aankomst zag staan wist ik niet goed wat ik moest doen, lachen of wenen. Marc komt later ook in perfecte staat aan.

Maar heb ook bedankt voor de mooie vriendschap die ik kreeg van Luc, Marc en vrouw en de vele Franse vrienden. Dit zijn zo van die momenten waarop je beseft dat het leven mooi is.

Vriendschap, lopen en afzien. Maybe till next year.

Annie Vermeulen